

samtidig fjernet fra alt Arbejde i Ministeriet? Der er kommet mig for Øre et Rygte, der siger, at Kontorchef Hald fremdeles har Arbejde og er ansat nede i Ministeriet, ganske vist ikke som Kontorchef, men at han paa anden Maade har Beskæftigelse i de samme Kontorer. Det er endvidere blevet mig meddelt, at ved sin Afskedigelse fik han en ham nærstaaende Slægtning, en Datter, anbragt i det samme Kontor. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, jeg giver det ikke ud for mere, end jeg har faaet det for. Jeg kan ikke selv føre et Bevis i saa Henseende. Den højtærede Finansminister kan bekræfte det eller benægte det, hvis det ikke er rigtigt. Jeg stiller blot Spørgsmaalet. Jeg haaber, den højtærede Minister vil besvare det.

Endnu et Spørgsmaal vil jeg rette til den højtærede Finansminister, det er det: Kan enhver Embedsmand faa Afsked med Pension, naar han vil, eller skal han nødvendigvis rode sig ind i en Bona-Affære for at faa Pension? For i saa Fald er det jo efter den højtærede Finansministers Udtalelse ganske sikkert, at han kan faa det. Jeg synes ikke, det skulde være nødvendigt, og jeg stiller derfor det Spørgsmaal, om en Embedsmand kan faa Afsked med Pension, naar han vil, uden at behøve at rode sig ind i en Bona-Affære?

Ministeriets nærmeste Program — jeg taler ikke her om Odense-Programmet, det er jo ikke det, der ligger for, siger Ministeriet, men om det nærmeste Program, som vi hørte det fremsat i den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser — er jo saaledes affattet, at der ikke i det findes noget anstødeligt for Ministeriets Venner til højre. De Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), aandede da ogsaa Velvillie mod dette Ministerium, og Velvillien blev endnu større, da det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) fik Ordet. Det centrale i Ministeriets Arbejde vil jo ganske sikkert blive Rigsretsanklagen mod det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg), og paa dette Punkt skulle de tre forskellige Partier, der den 22. Oktober sluttede sig sammen og styrtede det foregaaende Ministerium, nok finde hinanden. Den højtærede Konseilspræsident har gentagende fremsat Trusel om Valg, og den højtærede Indenrigsminister fremsatte i Gaar eller i Forgaars den samme Trusel. Nu er det som bekendt saa, at den Mand, som stadig

truer med at hænge sig selv, som Regel er den, der er mest bange for Strikken. Jeg finder det derfor uheldigt, at Ministeriet saa ofte kommer med denne Trusel, næsten daglig gentager den, saa kunde vi jo til sidst komme i Tanker om, at det maa ske ikke var saa alvorligt ment. Jeg mener, det heldigste vilde være, om Ministeriet fik Lov til at sidde nogen Tid, saaledes at det kunde faa Lejlighed til at faa Radikalismen udfoldet og alle faa at se, hvad det vil, og hvad det kan. Jeg tror, det var det sundeste for alle Parter, om dette kunde ske. Hvis det var saa, at de højtærede Ministre vilde arbejde paa Gennemførelse af Odense-Programmet, vilde det neppe møde nogen Modstand fra det Parti, jeg tilhører, dog med Undtagelse af dets Stilling til Militærspørgsmaalet. Men her sige jo de Herrer Ministre, at Lov er Lov, og Loven skal holdes, saa det kommer vel ikke til at ligge saa stærkt for. Men de øvrige Opgaver, det radikale Venstre har paa sit Program, og dem, vi have paa vort, ere jo ret samfældige, saa for saa vidt Ministeriet vil tage Arbejdet op for disse Opgavers Gennemførelse, behøvede det ikke at være saa nervøst overfor os i alt Fald, det behøvede ikke hver Dag at tale om og hver Nat at drømme om Valg.

Men det er jo imidlertid ikke Odense-Programmet, der er det centrale i Ministeriets Politik, men derimod Rigsretsanklagen, Herom skal al Kraft samles, og alle gode og onde Magter baade i det radikale Parti og i deres allieredes forenes. Ministeriet vil nu blive tvunget til at fremme Afgørelsen af Rigsretsanklagen hurtigere, end det havde ønsket, og saa falder jo en Gang derefter Rigsrettens Dom. For jeg tvivler ikke om, at Ministeriet i Pagt med de Kræfter, det skylder sin Eksistens, vil være i Stand til at gennemføre Rigsretsanklagen her i dette Ting. Og naar alt saa dette er sket, vil der senere falde en Dom, og skønt der i Rigsretten sidder et stort Flertal af politiske Modstandere af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg), føler man sig aabenbart ikke fuldstændig sikker paa den Afgørelse, Rigsretten vil træffe. Det var interessant i Aftes at høre en Udtalelse fra det ærede Medlem af det Parti, som kræver Rigsretsanklagen rejst mod de to ærede Medlemmer, at høre, hvorledes det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) saa paa Rigsretten. Han mente ikke,